

 Edebiyat Defteri

Gulsum Kuruoglu -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
30 Eylöl 2019 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ANNENIN GOZYASI

[kalin

Bir sonbahar gunu yagmur yagdi.

Esen ruzgardan bir sag ve bir sola savrulan sararmis kuru yapraklar Dimitrovcenin bahcesini orttu. Dimitrovce sararmis yapraklarla ortulu olan bahcesine bir catlamis comlek birakti.

Yaz geldi; yangin cikti annesinin ona yaptigi yuvada.

Anne serce yavrusunu alevlerden kurtarana kadar bir kurum dustu ve yakti kukuk sercenin sol kanadini. Kukuk serenin cani cok yanmisti,ciglik atti ve kendinden gecti.

Kendine geldiginde, yeni bir yuvada bulundugunu gordu, annesi egmis basini oturuyordu onun uzerinde.

Kukuk serce ilk once kanadini kaldirmayi denedi ama kimildatamadi, cunku sol kanadi yanmis ve kurumustu.

Dimitrovcenin bahcesinde agaclar cicek acti, uzum taneleri karardi.

Kuslarin Guney'e ucma zamani gelmist, onlar elektrik tellerin uzerinde toplandilar ve yola cikmak icin hazirlik yapiyorlardi.

Elektrik telleri sayili tespihe donusmustu.

Bir sabah anne serce indirdi ozurlu yavrusunu Dimitovcenin bahcesinde duran comleyin yanina ve dedi:

- Canim evladim, biz bugun Guney'e ucacagiz, sen ucamiyorsun, onun icin ben bu bahcede duran bu comleyin icine yumusak tugler yerlestirdim, sen bu comleyin icinde kalacaksin. Aciktiginde disariya cik ve bir seyler ye, bak - Dimitrovcenin bahcesi meyveyle dolu.

- Tesekur ederim annecigim, beni dusundugun icin!- dedi kukuk ozurlu serce ve gozyaslarini gizlemek icin egdi basini annesinin koynuna ve sustu...

Hepsi ucup gittiler Guney'e.

Kukuk serce icin uzuntu dolu gunler basladi. O tek basina kalmisti.

Yagmur yagdi; kukuk serce agir renkli comleyinden disariya uzatti basini bakmak icin, bir yagmur damlasi kukuk sercenin buldugu comleyin onunde ki bir cicegin yapragina dustu.

Yagmur damlasi derin nefes aldi ve dedi: 'Ah, ne kadar yorgunum!'

Kukuk serce ona sordu: 'Nerden geliyorsun?'

'Denizden geliyorum - dedi yagmur damlasi, denizden geliyorum, ben orada dogdum ve buraya gelene kadar uzun yolculuk yaptim. Ben yagmur damlasi degilim - ben bir gozyasiyim.

Kukuk serce cok sasirdi ve sordu.

- Gozyasi mi?

- Evet, annenin, dedi yagmur damlasi ve basladi hayat hikayesini anlatmaya.

- On gun once bir yorgun ve yasli serce konu buyuk deniz vapurunun serenine, ben o uzgun ve yasli sercenin sol tarafinda duruyordum. O degilde sanki deniz agliyordu. Ruzgar sert esiyordu. O basladi sert esen ruzgarla konusmaya.

- Ruzgar kardes, eyer yolun Bulgaristan'dan gecerse benim kukuk yavru serceme ugra ve ona deki: " Kendini bahcede dolasan kara kediden korusun, ben yola cikmadan once onu uyardimyi unuttum, sen soyle ona, yuregimin uzuntuden kurudugunu.....

Ruzgar ona sordu: - Nerde o senin kukuk ozurlu sercen?

Serce cevap verdi: - Dimitrovcenin bahcesinde, etrafi mor ciceklerle dolu olan bir comleyin icinde biraktim onu.

Bu sozleri soyleyince yasli serce, ben onun yanindan uzaklastim. Ruzgar beni kaptigi gibi buraya getirdi. Dokuz gun yolculuk yaptim, cok yorgunum, coook, biraz yatip uyumak istiyorum.

Kukuk ozurlu sercenin yuregi daraldi, hemen ayaga kalkti, azini acti ve anne gozyasini icti.

Tesekur ederim canim annecigim! - dedi kukuk serce.

Tuylerin uzerine yatti ve uyudu, annesinin kanatlarindaymis gibi.

Kalpten Hediye

Uc kardes para kazanmak icin gurbete cikmisler. Epeyce yol aldiktan sonra bir dort yol agizina gelip durmuslar. Iclerinden en buyuk olani diger kardeslerine donup soyle demis:

- "Bakin kardeslerim! Biz para kazanmak icin uzun bir yola ciktik ve bu dort yol agizina geldik. Simdi burada ayrilacak ve hepimiz sectigimiz bir yola gidecegiz. Tam uc yil sonra yine ayni gun ve ayni saatte burada bulusacagiz. Kimin ne kazandigini da o zaman gorecegiz."

Digerleri onu sessizce dinledikten sonra :

- "Tamam abi!"

Demisler ve herkes birbiriyle kucaklasmis,kucuk kardes buyuk agabeylerinin elini optuktan sonra sectigi bir yola, digerleri de kendi sectikleri yola gitmisler.

En buyuk kardes uzun bir yolculugun ardindan, bir sehre varmis. Aramis, taramis en sonunda bir firinda ekmekci olarak calismaya baslamis. Uc yilin sonunda ise keseler dolusu altin kazanmis.

Ortanca kardes, herkesin gelip gectigi bir koprunun yani basina guzel bir meyhane acmis. Ceplerini parayla doldurana kadar sarap ve su satmis.

En kucugu ise iki agabeyinden uzak, girdigi yolda bir adamla tanismis ve bu adamla anlasip coban olmus. Uc yil gectiginde ise bu adam, cobanin hakki olan parayi kusagindan cikarip onun onune koymus. Bu adam kusagindan bir de uc tane ceviz cikartmis ve soyle demis:

- "Bana yaptigin onca cobanlik hizmetine karsilik, ben sana vefa borcumu odayemem.

Bana olan hizmetinin karsiliginda ya onunde duran su keseler dolusu altini ya da su uc cevizi alacaksin. Eger bu altinlari alacak olursan bilki onlari sana gonulsuz olarak veriyorum. Cunku onlar ates gibidirler; Insan kolay yakar onlarla ellerini. Sayet sen hizmetlerinin karsiligi olarak cevizleri kabul edecek olursan; bilki onlari sana kalpten veriyorum."

Adam sozlerini bitirdikten sonra, cobanlik yaparak hak ettigi parayi almayi hak kazanan bu genc adam uzun uzun dusunmus; dusunmus ve ellerini kalpten verilen cevizlere dogru uzatmis ve adamada soyle demis:

- "Cevizleri alacagim. Cunku onlari en icten duygularla kalpten veriyorsun."

Uc yil sonra bu uc kardes ayrildiklari o dort yol kavsagina tekrar bir araya gelmisler.

Birbirlerine sarilip hasret giderdikten sonra; buyuk ve ortanca kardesler ceplerinden cikardiklari keseler dolusu altini kucuk kardeslerinin onune sermisler. Kazandiklari onca altin para icin kendileriyle gurur duymaktalarmis. En son kucuk kardes, elini cebine soktugunda cebinden cikarta cikarta uc kucuk ceviz cikartmis. Sonra agabeylerine donup soyle demis.

- "Bu benim, uc yil icinde kazandigim ucret olan uc ceviz, ama onlar bana kalpten verildi. Onlari bana yasli bir adam surusunu guttugum icin verdi. Beni tipki oglu gibi gordu ve baba sefkatiyle yaklasip oyle de endise ediyordu benim icin. O yuzden bana kalpten ve yurekten verdigi bu ucreti kabul ettim."

Buyuk olan diger iki kardes ona cok kizmis ve soylemediklerini birakmamislar.

- "Cok aptal insanla karsilastik ve cok aptal insan gorduk, ama senin gibi bir aptali biz bu dunyada hic gormedik. Simdi sen; uc yilda sadece kazana kazana uc ceviz mi kazandin?

Hadi simdi gerisi geriye don ve o adamdan hakkin olan parayi iste. Parani almadan da baba ocagina sakin donme."

Genc adam buyuk bir uzuntu ve hayal kirikligiyla gerisin geriye donmus. Yolda oylesine acikmis oylesine acikmis ki, gordugu ilk cesmenin basinda, acligini gidermek icin kana kana su icmeye baslamis. Her yudumda aciktigini ve karninin gurultularinin giderek arttigini hissetmeye baslamis. Sonra

- "Cevizleri kirip onlardan birini yiyeyim." Diye dusunmus.

Birinci cevizi tam kiriyormus ki; o an buyuk bir mucizeyle karsilasmis. O kucucuk ceviz bir anda oylesine buyumus oylesine buyumus ki: icinden koca bir koyun surusu cikmis. Genc delikanli cevizin icinden cikan koyun surusunu toplayip baba evine dogru yol almaya baslamis. Bir yandan yuruyor, bir yandan da derin derin dusunuyormus.

- "Ikinci cevizi de kirsam acaba onun icinden yine boyle bir sey cikarmi?"

Ikinci cevizi eline almıs ve kabugunu hafif araladığında bir de ne gorsun. Bu sefer bu cevizin icinden kocaman boynuzlariyla bir çift okuz cikmaz mi? Genc delikanli ikinci cevizin icinden cikan bu okuzlerin zincirlerinden tutup surunun ardından cekmeye baslamıs. Tam koye girmek uzereyken ucuncu cevizi de kirmaya karar vermis. Son cevizi de kusagından cikartmis ve onunda kabugunu araladığında; onun da icinden dillere destan ve kalemlerle yazilamayacak guzellikte genc bir kiz cikivermis. Sonra bu genc kiz genc adama donup:

- "beni babanın evine gotur. Ben sadece senin icin yaratilmıs, kimsenin el surmedigi tertemiz bir kizim ." demis.

Genc adam kizi da baba evine goturdugunde butun olan biteni buyuk kardeslerine bir bir anlatmis. Bu iki kardes genc delikanlinin anlattiklarina ilk basta inanmamıs, ama bu genc kizi , koyun surusunu ve okuzleri karsilarında gorunce ssaskinliklerini gizleyememisler.

Iste o zaman Kalpten Hediyenin ne oldugunu anlamıslar.

Asirlik Mese Agaci

Bir ovada tek basina bir mese agaci vardi.

Cevresinde de genc agaclardan olusan bir dag vardi.

Karanlik ve puslu bir gunun aksamiydi.

Saatler gece yarisini vurdugunda korkunc bir firtina baslamisti.

Hizli esen ruzgar mese agacinin govdesine hizla carpiyor, yapraklarini dokuyor, dallarini bukuyor ve yere kadar egiyordu.

Dallarinin arasinda sukunetle uyuyan tum kuslar uyanmis ve feryatla uzaklara kacismislardi.

Gece yarisini gectikten sonra, firtina butun gucuyle yuz yasindaki mese agacini sokp cikarmisti yerinden ve o dev gibi mese agaci daha fazla dayanamayip birden bire, otlarin ve ciceklerin uzerine dusuvmisti.

Firtina yonunu daga dogru cevirmis, tipki o yuz yasindaki mese agacina yaptigi gibi onlarin uzerine esmeye ve onlari da yerinden cikartmaya calismisti ama bunu onlara yapamamis, istedigini basaramamisti.

Sabahin erken saatlerinde; iki yolcu dusen mese agacinin yanindan gecerken; iclerinden en yasli olani soyle dedi:

" Anlasilan, korkunc bir firtina olmus bu gece yarisi. Bak!... Asirlik mese agacini nasilda sarsmis."

"Yalniz bir seyi anlamiyorum . "

Diye konustu genc adam. Uzun uzun daga dogru bakarak.

Genc adamin ne demek istedigini anlamis gibiydi ve tebesum ederek;

" Cok basi. " dedi yasli adam

" Cok basit" mese yalniz kalmis firtinaya karsi.

Unutma ki:

Birlik, savasta her zaman basarilidir.

Hayatin butun zorluklari birlik ve beraberlikle asilir.

Gençlik & Sağlık

Bir gün Genç bir oğlan sürekli fakirliğinden dolayı ağlanıp zıtlaniyormuş
Durdugu yerde duramazmış bir oturup bir kalkiyormuş

Onun yanında oturan yaşlı adamlardan biri Genç oğlana demis

- Neden ağlanıp zıtlaniyorsun, en büyük zenginlik sende

- Nerde bu zenginlik, göstere bana - sorar Genç oğlan yaşlı adama

Yaşlı Adam , gencin gözlerine bakarak

- İşte orda!

- Senin gözlerin hazinelere bedel.

- Tek bir Gözün için sana ne vermeyi istersin? Demis.

Genç oğlan yutkunmuş ve bağırarak

- Hiç bir şeye bu dünyada gözümü vermem demis

- Güzell, o zaman iki elini ver bana , seni çok zengin ederim, sana çok altın veririm - demis yaşlı Adam

- Hayır! Vermem, altından dağlar indirsen onuma yine de vermem ellerimi - bağirmiş Genç oğlan

- Gordunmu, Oğul, ne kadar zengin olduğunu. O yüzden ağlanıp zıtlanmayı bırak artık.

En büyük zenginlik Gençlik ve sağlıktır. - demis yaşlı Adam.

Kissadan hisse

01/09/2014. 02:10

G. K.

Genç kız ve oniki Ay

Bir kadının iki kızı varmış: biri kendi kızı diyeyi ise uvey. Kadın uvey kizından çok kendi kızını seviyormuş. Uvey kızı sağlıklı, güçlü ve kezi olduğundan o birturlu kızı kabul edemiyormuş onu bir kasık suda bağacak kadar nefret ediyormuş. Onu etrafında görmeye dahi tahammul edemiyormuş. Kendi kendini yigip bitiriyormuş. Bir gün nasıl niçin kotuluk yapsam da ondan kurtulsam diye düşünmüş ve en sonunda onu buralara yakın olmayan bir cesmeye su getirmesi için gönderiyim de nasıl olsa o oradan gerisin geri gelemez, o cesmenin yanında konuşan bir ağac olduğunu ve o ağacın etrafına her akşam vahşi hayvanların toplandığını duymuştum diye düşünmüş. "Bu evlatlığı ancak onlar yok edebilir benim gözlerimin onundan" demis.

Bir gece yarısı uvey kızını o uzaklarda olan cesmeden su getirmesi için göndermiş.

Kız uvey annesine karşı gelemediğinden, el arabasını almış onun içine boş olan su bakırlarını yerleştirmiş ve cesmeye giden yolu takip etmiş.

Kız cesmenin yanındaki ağaca yaklaştığında onun etrafına toplanmış onbir erkek ve bir de yaşlı kadın görmüş. Onlar oturmuş ağacın dibine, onların her biri farklı yaşta ve farklı boylarda imiş, ama içlerinden biri daha çok kısa boylu imiş. Onlar yılın onbir ayı, onların yanına oturan yaşlı kadın da Mart yani Marta, en kısa boylusu yılın en kısa ayı Subat yani Secko.

Uvey kız onları orada öyle oturur gördüğünde çok korkmuş ama hızlı toparlamış kendini ve onlara - İyi aksamlar, amcalar, nasilsiniz, iyimisiniz? demis.

Onbir ay:

- Allah sana iyilik vermiş kizim, iyiz, sağlığımız ve gücümüz çok şükür yerinde demisler ve sormuşlar:
- Sen nasilsin kizim, geçenin bu vaktinde korkmadan bu cesmeden su almaya mi geldin?.

Uvey kız:

Kork-korkma uvey anne geçenin bu vaktinde suya gönderdikten sonra ben nasıl olur da gelmem.

Yaşlı kadın olan Mart yani Marta:

- Öyle kizim, gücün olduğu yerde doğruluk yok demis.

Soyle bana: Yılın hangi ayları senin için güzel ve hangileri kötü?

Uvey kız:

Ah, Mari altın ninem, yılın bütün ayları güzelden daha güzeller, içlerinde tek bir ay bile kötü değildir demis.

Onbir Ay:

- Sen çok sağlam kizim, bizden ve Allah'tan gönül dolusu zenginlik sunuyoruz sana, konuştuğunda dudaklarından altın dokulsun.

Uvey kız, doldurmuş bakırlarını suyla yerleştirmiş el arabasına ve gerisin geri evin yolunu tutmuş, eve vardığında kapıyı almış, kapıyı açan uvey anne kızın elinde su dolu bakırlarla geldiğini görünce çok şaşmış. Başlamış kızı sorular sormaya, kız uvey annesine verdiği her cevapta dudaklarından altın dokuluyormuş yere, uvey annesi affalamış ve düşünmüş.

"Ben onu yok etmek için o cesmeye göndermistim, konuştuğunda dudaklarından altın dokulsun diye değil" ve kendini cabucak toparladığında eğilmiş yere ve tüm altınları toplamaya başlamış.

Uvey anne:

- Hızlı söyle bana kim seni büyüledi, konuştuğunda dudaklarından altın dokuluyor, eyer söylemez isen seni çok fena dövceğim diye bağırmasın.

Kız uvey annesinin korkusundan bir bir anlatmaya başlamış on iki ayı ve onların ona nasıl teşekkür dileğinde bulduklarını.

Ertesi gece uvey anne kendi kızını da su getirmesi için o cesmeye göndermeye karar vermiş, o da teşekkür dilekleri alsın ve dudaklarından altın dokulsun diye.

Kadın:

- Hadi kizim sende o cesmeye git ve su getir, oradaki on iki ay sana da teşekkür dileklerini sunsunlar, sende dudaklarından onun gibi altın dokulsun demis.

Kız cesmeye gitmiş, on iki ay'ı ve yaşlı kadını selamlamış.

Yaşlı kadın:

- Yılın hangi ay'ı iyi ve hangisi kötü diye sormuş.

Kız cevaplamış:

- Siz bilmiyormusunuz hangilerinin iyi ve hangilerinin kotu oldugunu da bana soruyorsunuz, kucuk cocuklar bile biliyor Ocak yani Kolojer ve Subat yani Cerko aylari en iyileri oldugunu, Mart yani Marta ise cok dengesiz ve guvenilmez oldugunu, diger aylar da o kadar iyi degiller ama ne yapalim dusmusuz ellerine onlarin isteklerini yerine getirmek zorundayiz.

Oniki ay:

- sen zengin ol, konustugunda dudaklarindan yilanlar dussun demisler.

Yolda agirlik yapmasin diye elindeki bos bakirlarla gitmis eve, eve girdiginde annesinle konusurken dudaklarindan kucuk-kucuk yilanlar dokuluyormus.

Annesi dayanamayip sormus:

- Dudaklarindan neden yilanlar dokuyorsun,kizim?, Neden altin dokmuyorsun, kiz kardesin gibi?

Kiz olanlari annesine anlatinca, kadin iki ele ile basini tutmus ve ah kizim rezil sefa olduk, ah bir bilebilseydim basima gelecekleri, bosuna dememisler "Kim baskasinin mezarini kazarsa, kendi duser ona"demis.

G. K.

Ne yaparsan o sana geri donecektir

Allah bir zamanlar insan kiliginda yeryuzunde dolasiyormus. Kimse ona selam vermiyor, hatta bircogu onu tanimiyormus.

Halkin arasinda dolasirken; "Acaba bu halkin bir seye ihtiyaci var mi? Kazanclari bereketli mi acaba? " diye dusunmus.

Anlamaya karar vermis. Bir sure tek basina dolasmis, soracak birisini bulamamis. Ertesi gun meleklerini yaninda goturmus; onlar halkla konussun ve sonra ona anlatsinlar diye. Eger bir duzensizlik varsa onu ogrenip duzeltmek istiyormus Allah...

Allah bir gun dolasirken, zenginler onu evlerine konuk etmisler. Onlar zenginliklerini ve cocuklarini gosterme istiyorlarmis.

O ulkede cok cok yoksul bir adam varmis.

Yoksul adamin evinde, biraz un ve kuluckaya yatmis bir tavuk disinda hicbir seyi yokmus.

Fakir adam, Allah`i evine davet etmeye karaar vermis;

"Bana dua eder, iyi dileklerinde bulunur. Ben de bu yoksul hayattan kurtulurum." diye dusunmus.

Kesin kararini verdigi gun, karisina demis ki:

"Hanim! Ben Allah`i evimize davet etmeyi dusunuyorum."

"Bey, ben sana ne diyeyim! Evde yiyecek hicbir seyimiz yok, sen baskalarini konuk etmek istiyorsun."

"Ben sadece Allah`i konuk etmek istiyorum. Undan ekmek ve suyu bol bir un corbasi yap. Ne yedigimizi ve nasil gecindigimizi gorsun. Belki bize dua eder, bizi odullendirir."

Kocasinin bu sozlerine sasirmis kadin:

"Bey! Konuklara sulu un corbasi yapilir mi? Yoksullar bile evlerine konuk cagirdiklarinda tavuk keser, borek yapar, yagda yumurta pisirirler. Bir gun olsun, yoksulluktan uzaklasmak isterler."

"Ya... Biz seninle..."

"Konugun oturmasi icin sandalyemiz bile yok!" ...

Kari-koca, bir sure iste boyle tartismislar. En sonunda koca, hanimina sozunu dinletmis.

"Sen bir borek yogur; sade olsun. Bir de eksili corba yap. Ben de o kuluckaya yatan tavugu keseyim. Etini pisir. Gelen konugu doyuralim. Hem o yasli biri. Ne kadar yiyebilir ki? ... "

Kadin adami dinlemis. Sivamis kollarini, elemis ununu, pisirmis boregini. Eksi corbayi da ocagin ustune-kaynamaya-koymus.

Adam henuz, kuluckada yatan tavugu,tutup kesmeye gitmemis ki; Allah melekleri ile beraber gelmis. Yoksula konuk olmuslar. Yoksul adam ve hanimi, bu durumu beklemiyorlarmis. Sasirmislar!

"Breee... Ne yapariz. Bu kadar insani nasil agirlariz? "

diye yakinmis ev sahibi kadin.

Allah, eve bakmis... Yoksul mu yoksul, bombos bir ev.

"Caliyi sursen, dikenini bir yere takilmaz! "

Ev sahiplerine bakmis Allah. Kari koca korkmus! Akillari gitmis, dilleri tutulmus. Oylece duruyorlar. O an Allah elli kisinin doyabilecegi bir sofraya dilemis. Elli kisinin doyabilecegi yemek gelmis.

Gelen konuklar sofraya oturmuslar. Hem yemegi yemisler, hem ev sahibi kadini ovmusler.

Boregi,eksi corbayi, nasil guzel pisirdigini uzun uzun ovmusler.

Sundan bundan konusmuslar.

Allah onlara; nasil gecinebildiklerini, cocuklarinin var olup olmadigini, yok ise cocuk isteyip istemediklerini sormus.

Ayrica "Mal, mülk ya da umut ister misiniz?" diye de sormuş Allah.

"Allah`im, biz ikimiz çok yoksuluz. Bu dünyada hayatımız böyle geçti. Hiçbir şeyimiz olmadı. Açlıktan olmeyecek kadar kazanıyoruz. Eğer karıma ve bana bir iyilik yapmak istiyorsan, bize yanında bir yer ayır. Yanına, yukarıya geldiğimizde, bizim de bir yerimiz var olduğunu bilelim. Biz bu hayatı orası için yaşıyoruz."

Allah demiş ki:

"Ben size yukarıda- kenarda en güzel olan bir yer ayırdım."

Kutsal melek, yoksul adama fisildemiş:

"Allah`a söyle, sana bahçesinden bir elma ağacı versin. O öyle bir elma ağacı olsun ki; insanlar ondan elma koparmaya kalktığında, yapışıp kalsınlar. Sen gelmeden bir türlü kopmasınlar elmadan.

Bir deste de oyun kağıdı iste. Bu oyun kağıtları ile herkesi yenersin."

Adam yoksul ve biraz da saf olduğu için, hemen onu dinlemiş; Allah`tan bir elma ağacı ile bir deste oyun kağıdı istemiş.

Allah elma ağacını ve oyun kağıtlarını vermiş ve demiş ki:

"Kim o ağaçtan elma koparmaya gelirse, ona yapışıp kalsın; ta ki sen `Sal onu!` diyene kadar ". Kim ki bu kağıtlarla oynamaya kalkarsa; en usta oyuncularını bile yensin. Hiç kimse, hiçbir zaman onu yenemez !"

Gelen konuklar kalkmış. Geniş dünyayı dolasmaya, doğruyu ve yanlışı görmeye çıkmışlar...

Yoksul adam ile karısı yatmışlar, konukları ile geçirdikleri akşam yemeyini konuşuyorlarmış. Kadın demiş ki:

"Bey ! Allah evimizdeyken ondan bize zenginlik vermesini isteseydik. Biz de zenginler gibi yaşayalım da görelim; onların hayatı mı, bizimki mi kolay?..."

Adam cevap vermiş:

"Ben de çok düşündüm bana zenginlik vermesini; ama düşündüm ki o iş için bile akıl,sabır ve bilgi gerekiyor. Onun için istemedim. "

"Sen zenginlerin bizden daha akıllı olduğunu mu düşünüyorsun? Onlar hiçbir şey bilmiyorlar ! Her şeyi para ile yapıyorlar. Paran var ise, herkes seni sayıp sever. "

Adam karısına kızmış:

"Kadın akli iste, hiçbir işe yaramaz. Onun için ben, sadece benim yapabileceğim işi istedim. Kadınlar her şeyi bilemez. "

Kadın yanıt vermiş kocasına:

"Zengin kadınlarını görüyorum. `Zengin adamın karısı`desinler diye, gerekli gereksiz yere para harcıyorlar. "

Karı-koca bir süre didişmişler. En sonunda uyumuşlar...

Sabah olunca adam kalkmış. Oyun kağıtlarını almış. Kumar oynamak için adam aramaya çıkmış.

Allah ona "Kumar oynama!" diye öğüt vermiş ama o, kumarda çok kazanacağını düşünüyor. Sonunda kumarçılığını bulmuş. Kumarçılar, adamı biraz budala ve beceriksiz sanmışlar. Oynamaya başlamışlar.

Yoksul adam Allah`ın verdiği kartlarla oynadığı için onları yenmiş. Tüm paralarını almış. Yeni giysiler almış. Giyinip kusanmış, evine gitmiş. Aradan uzun zaman geçmiş; yirmi-otuz yıl kadar. Bir gün aniden Azrail çıkagelmiş. Yoksul adama ölmesi için hazırlanmasını söylemiş.

Yoksul adam:

"Amaaan ! İyi yaşamaya yeni başlamıştım. Sen işe olmemi istiyorsun. Hiç olmazsa on yıl bekle. "

"Pazarlık yok ! Hazırlan, şimdi canını alacağım ! " demiş Azrail.

"Mademki öyle, bekle biraz, karımla ve malim mülkümle vedelasayım. Çünkü ben onları güçle kazandım. Çalışmaktan hephasta oldum. Diğer insanlar gibi uyumadım. Şimdi onlarla vedalastıktan sonra obur dünyaya gideceğim ve sonsuza kadar uyuyacağım. "

Azrail, Allah ile beraber daha önce yoksul adamın evine konuk geldiğinden; razı olmuş. Adama, vedalasma için izin vermiş. Azrail oturmuş, adamı beklemeye başlamış. Azrail, adamı beklerken, elma ağacına bakıyormuş. Ağacın o kadar çok meyve doğurmuş ki neredeyse dalları kırılacak. Azrail kalkmış, kendine bir elma kopartmak istemiş. Ama tuttuğu elmaya yapışıp kalmış eli. Elini bir türlü kurtaramıyormuş elmadan. Başlamış bağirmaya.

"Aman be arkadas ! Ben elimi elmadan kurtaramiyorum. Ne olur gel de bana yardım et !"

Bu arada yoksul adam, onu bekleyen Azrail'in yanina donmus. Demis ki

'Sana neden yardım edeyim ki.

Sen benim canimi almaya gelmedin mi.

Eger bana yasamam icin on yil daha zaman verirsen, seni kurtaracagim. Yoksa burada ac ve susuz oturursun. Ben de sana hic acimam! Eger Allah seni kurtarmaya gelirse, bende ona yalvaririm. O da bana daha fazla omur verir.'

Azrail dusunmus ve demis ki.

'Sana on degil otuz yillik omur verecegim, yeter ki beni kurtar ki, ben de gideyim. Allah'in diger islerini goreyim.

Cunku islerimiz cogaldi. Dinlenecek zamanimiz bile yok.'

Elmaya yapisip kalan Azrail, adama otuz yillik omur sozu verdigi icin yoksul adam elmaya.

'Sal onu !' demis.

O an, elmaya yapisip kalan Azrail, ozgur kalmis. Yoksul adam Azrail'in gidecegi yola kadar ugurlamis. Allah'a cok cok selam goturmesini soylemis.

Otuz yil daha gecmis. Bir sabah, erken saatlerde yine gelmis Azrail ve adama demis ki.

'Haydi dostum... Artik birbirimize yalan soylemeyelim ve pazarlik yapmayalım. Cunku senin yuzunden otuz yil once Allah'la cok kavga ettim. Simdi canini alacagim !'

Yoksul adam Azrail'e bakmis. Bu defa kandiramayacagini anlamis. Oyun kartlarini gogusune koymus. Karisi ve mali ile vedalasmadan Azrail ile beraber yurumus. Yururken, birden yere yigilmis! Ve yoksul adamin ruhu goge dogru yukselmis.

Gokyuzune varinca ilk once kara sudan geciyormus. Orasi sonsuzlugun oldugu yermis. Orasi seytanlarla doluymus. Seytanlar, tutup kara suya batirmak icin oradan birinin gecmesini bekliyorlarmis. Yoksul adam Azrail ile beraber kara suya yaklastiklarinda, tum seytanlar suyun ustune cikmisler, yoksul adami tutup, hirpalamaya baslamislar. Seytanlar bir yandan cekistiriyormus, Azrail diger yandan cekistiriyormus adami. En sonunda, yoksul adami, kara suya cekmisler...

O zaman adam demis.

'Sizin dunyanizda yasamam icin beni guzel cektiniz. Simdi aranızda en iyi kumar oyuncularini getirin de biraz oynayalım ve gucumuzu olcelim. Ben sizi yenersen eger, cennete gideyim. Beni yenerseniz eger, sizinle kalacagim.'

Seytanlar razi olmuslar. Iclerinden biri, adamlar kumar oynamaya baslamis...

Oynamislar, oynamislar ve ... En sonunda adam, seytani yenmis.

Digerleri yeniden arkadaslarina saskinlikla bakmislar.

'Bu meslekten en iyi anlayan ve en iyi oynayan arkadasimizdi...

Nasil oldu da yenildi'

diye soylene seytanlar. Bir baska arkadaslarini oyuna sokmuslar.

Oyun, yeniden baslamis.

Oynamislar !... Oynamislar !... En sonunda o seytan da kaybetmis. Bir digeri... Bir baskasi... Derken adam kirk seytani da yenmis. Onlari kendine tutsak almis.

Tutsak ettigi seytanlarla beraber, cennete dogru yurumus adam. Cennetin kapilarini gecmis. Son kapiya geldiginde, adam, kapiya vurmus ve kapidaki melege demis ki.

'Bana cennetin kapisini ac; cunku ben geldim. "

"Defterlerimizde seni okuyamadim. Belki de cennetlik degilsin.." demis melek.

Sasirmis yoksul adam:

"Neden cennetlik olmayayim ! Allah bana konuk oldugunda bana cennetin en guzel yerini soz vermisti. "

"Aaa... O sen misin ? " demis melek.

Tanimis yoksul adami. Acmis cennetin kapisini...

Yoksul adamin arkasindaki yirmi seytani gorunce, sasirmis melek.

"Neden yalniz degilsin ? Burada sadece sana yer var. "demis.

"Olsun. " demis yoksul adam. "Kagit oynamak icin ben seytanlari da getiriyorum. Tek basima ne yapayim bu cennette ? "

Cennette her sey hazirmis. Is yokmus, guc yokmus, calisma, ugrasma yokmus.

Yoksul adam dusunmus, kendi kendine soylenecek:

"Ben yoksul bir adamim. Hep calisip cabalamaya, ugrasmaya, kazandigimi yemeye alismisim. Burada bos bos ne yaparim ? "

Kapidaki melek direnmes:

"Seni bu yirmi kisi ile beraber iceriye alamam. Sen gir ve sana ayrilan yerde yat. Bunlar ise nereden geldilerse oraya gitsinler. "demis.

Yoksul adam direktmis:

"Ah be melek ! ...

Ah be kapici ! ...

Neden inat ediyorsun ?

Hem sen unuttun mu ?

Ben sadece Allah`i konuk olarak davet etmistim. Ama O, yirmi yakini ile gelmisti ...

Ben, yoksul bir adam oldugum halde yoksul evimde sizi agirladim. Simdi siz her sey'in bol oldugu Allah`in bu cennetinde, yirmi kisiyi agirlayamiyorsunuz, olur mu ? "demis.

Kapidaki melek, caresiz acmis cennetin kapilarini. Hepsini cennete almis...

"Iyilik edersen iyilik, kotuluk edersen kotuluk bulursun ! "

"Ne ekersen, onu bicersin ! "

Not: Amacim kimseyi incitmek degil, sadece hikayenin icerigine kulak verin.

Canim Kizima

Canim kizim

Sen Buyudun, Buyudun de Benim gozumde sen halen kucucuksun,
Sen Benim kizimsin, senin bu zor anlarinda yaninda olmak, koruyup kollamak bana duser kizim.

Sana Baba ile dertlesilmez derlerse sakın inanma.

Hayat babalari dimdik durmasini ogretir, o yuzden sevgimi pek Belli ettirmemis olabilirim.

Sen gorunuse sakın aldanma, sakın babanin aglamadigini dusunme.

İcten ice yaniyor yuregim.

Sacinin bir teli kopsa icim daglanir

Canim kizim, bu yuregimi daha fazla yakma.

Gel gel kizim

Eller Benim sicakligimi sana veremez.

Halen gozumde ilk dogdugun anki kizimsin.

Seni uzgun gormek, Benim yuregimi parcalar.

Kimse seni benden baska boylesine sevemez.

Sen boynunu bukme, Benim boynum kirilir

Sakın!

Ben hep senin yaninda Olacagim

Gel, yeterki gel kizim.

Eller Kadir kiymet bilmez

Baba ocagina atesler dusurme.

Gozu yasli koyma

Henuz gec kalmis degiliz

Gel gil yuzlu kizim

Baba kiz dertleselim

Benden bunu esirgeme

Seni cok seven. Baban.

Esek ve At. Gulsum Kuruoglu

Birgun esek ve at degirmene gidiyorlarmis.

Esegin sirtinda iki cuval bugday varmis, yuku agir oldugundan agir agir adimlarla yuruyormus, at`in sirti bos oldugundan hizli hizli kosuyormus asagiya dogru.

- Oh! demis esek.

- Ne kadar cok agir geliyor bu colluk cuvallar! Nefessiz kaldim. Dusersem olecegim. At kardes, yalvayorum sana yardım et bana! Soyle sahibine, cuvalin birini senin sirtina koysun.

Ama at duymazliktan geliyormus ve yuku agir olan arkadasini umursamiyormus. Bir kayalik yerden gecerken esek dusup yigilmis yere, cuvalların altındakalmis. Sahibi esegin sirtından cuvallari almıs ve at`in sirtına koymus, kayisiyla vurmus onden daha cabuk gitsin diye.

At burunmus agir yukun altında, nefessiz, cevirmis basini esege dogru ve demis:

- Eh! Esek kardes, seni dinlemis olsaydim, simdi bir cuval bugdayi tasiyor olacaktim.

Ve yorgunluktan ayaklarini surtmeye baslamis.

Paylaşım

Yazi Sahibi

Gulsum Kuruoglu Yazar

Bilgiler

28 Mayıs 2007 tarihinde eklendi.

6718 kez okundu.

Kuyruksuz ASLAN Gulsum Kuruoglu

Tavsan Zelkova'nin iki yavru tavsani vardi.

Birinin adi Gumus Biyik,digerinin ise Kuyruksuz Aslan.Birgun Gumus Biyik ormandaki cayirda ziplarken suya dustu.

- Hos geldin bana cekirge! Bir balik seslendi,kirmizi kuyruklu ve acti agzini tavsani yutmaya.

Gumus Biyik dondu korkudan,kulaklari titredi.

Balik bakti,acti genis agzini,denedi tavsani yutmaya ama anladigi an bu isi tamamlayamayacagini,vurdu kizginlikla kuyrugunu ve dedi:

- Biran once defol,gozlerimin onunden!

- Simdi yapamiyorum,ama buyudugumde yeter ki dus bana, seni yiyecegim.

Gumus Biyik cikti sudan,basini egdi ve tavsan kulubesine kostu. Sokuldu isitilmis sicacik yatagina ve tumu titredi,korkudan hastalandi.

Anne tavsan Zelkova saat basi deniz mendilleri koyuyordu alnina ihlamur cayi iciriyordu.

- Endiselenme annecigin!

- Ben soyleyecegim leyleye o kotu baligi yutsun.

- Endiselenme sen!

Ama Gumus Biyik bir turlu korkusunu gideremiyordu. Baligin ona nasil gozdagi verdigini dusununce,tuyleri dikiliyordu.

Bes gun gecti.

Endiseli anne Zelkova cagirdi eve doktor. En iyi orman doktoru Ga`i.

Girdigi an doktor Ga kulubeye,gozluklerini takti,hasta tavsanin kulaklarina bakti,kalbini dinledi,bogazina bakti ve dedi:

- Hic bir seyi yok. Eger yarin ona kirmizi bir yumurta verirsen korkusu gecer.

Ve doktor Ga evden ayrildi.

- Aman Allah`im! Basini tuttu anne tavsan.

- Nereden alayim sana kirmizi yumurta,hasta oglum!

- Annecigim! seslendi Kuyruksuz Aslan, ben bulacagim bir kirmizi yumurta,sen sadece bana soyle kime gidecegimi!

- Tavugun yanina,aslanim!

- Sadece o yardim edebilir kardesine.

Kuyruksuz Aslan salladi on avuclarini ve tavsan kulubesini terk etti. Kostu agaclarin etrafından. Yurudu tum ormani,cikti acik alana,orada bir esek oturuyordu.

"Bu sey tavuk olmasi gerek" dusundu Kuyruksuz Aslan ve seslendi:

- Hey,tavuk,kaca satiyorsun yumurtalarini?

- Ya, yuru yolundan,gormuyormusun tavuk olmadigimi?

- Ya, nesin sen?

- Ben Aslanim esek teninde.

- Nerede yasiyor,tavuk?

- Kumeste.

- Nerede kumes?

- Soylemiyorum.

- Soyleyeceksin,ben emrediyorum! ayagi ile vurdu tavsan.

- Sen kimsin,bana emrediyorsun!

- Ben Kuyruksuz Aslanim.

- Madem ki Kuyruksuz Aslansin sen, ben bas egiyorum,soyleyecegim. Kumes orada bulunuyor,kuyrugumun gosterdigi yerde.

Tavsan o yone gitti,esegin kuyrugu gosterdigi yere. Yurudu,yurudu,yurudu en sonunda karanlikta bir koye vardi. Ay dogmustu,koyluler uyuyordu derin uykuda. Aslan tavsan bakindi ote-beri ve yari acik kapidan gecti,en kenar koylunun bahcesine. Sessizce adimlarini basti. Ilk once kumese bakti. Kumesin onunde ise orman tilkisi duruyordu. O dikkatlice, piliclerin yatakhanesinin,kilitli olan kapilarinin altindan delik esiyordu.

- Ne yapiyorsun burada? sordu tavsan.

- Esiyorum,delik.

- Niye gerek sana?

- Kotu insanlar kilitlemisler iceriye bir tutuklu. Onu kurtarmak istiyorum.

- Ne kadaar iyisin! dedi tavsan.

- Bu mu kumes?

- Bu degil, kumes evin onunde.

- Gormuyor musun o kucuk kulubeyi?

Orada kumes.

Kuyruksuz Aslan zipladi ve bir anda kucuk agac evin onunde buldu kendini.

Bakti...

Iceride yasli kopek Murdjo hirliyordu. Tavsan uzatti pencisini, dokundu Murdjo`nin basina,ama kopek derin uykundaydi,evine gelen misafiri hissetmedi. O an Kuyruksuz Aslan basini soktu kopek kulubesinin icine ve bagirdi Murdjo`n kulagina:

- Kuku!

Murdjo sicradi. Kapti tavsani buyuk penceleriyle ve hirladi:

- Ne ariyorsun burada Biyikli tavsan?

- Geldim,bana bir kirmizi yumurta vermen icin,yalvariyorum sana,tavuk ver bir yumurta,hasta Gumus Biyikli tavsan icin!

- Adresi karistirmisin sen,ben tavuk degilim. Kim seni gonderdi benim yanima? Onun elini opmek istiyorum.

- Gonderdi,oradaki tilki kuyruklu iyi abla!

- Nerede o? dikti kulaklarini Murdjo.

- Hey,orada,bir tutukluyu kurtarmaya calisiyor.

- Bu haberle sen kurtardin sucsuz cani. Bekle kulubenin onunde! Biraz sonra kazanacaksin yumurta hasta kardesin icin.

Ve sessizce duvar orgunun etrafindan dolasti,kopek en sonunda vardi deligin yanina ve tilkinin uzerine atladi. Cabucak derisini siyirdi. Tavuk kumesten cikti, ne yasiyor,ne de yasamiyor gibi.

- Sen benim nimetimsin,cunku hayatimi kurtardin! Gidakladi o Murdjo`ya.

- Ilk once hayatın icin,tesekur etmen gerek o kucuk tavsana,kulubenin onunde durana.

Tavuk kostu kulubeye dogru ve tavsani gordugu an derin nefes aldı:

- Ne ariyorsun burada,kurt agzinda?

- Bekliyorum yumurtami.

- Yumurta mi?

- Buyur, dedi tavuk ve hemen orada bir yumurta yumurtladı.

Tavsan bakti yumurtaya ve basini salladi.

- Istemiyorum onu.

- Nicin?

- Cunku o beyaz. Bana kirmizi yumurta gerekiyor.

Tavuk o an cok uzuldu,cunku o sadece beyaz yumurta yumurtlayabiliyordu,ama yasli Murdjo bir seyler mirildandi ve tavuk sicradi.

- Simdi sana kirmizi yumurta getirecegim,cunku sen benim tavuk basimi kurtardin, ikinciye gidakladi ve atladi bahcenin orgu duvarini. Biraz sonra dondu ve tavsanin onune bahceden kopartilmis bir kirmizi turp yuvarladi.

- Al bu yumurtayi,dedi tavuk ve gotur onu hasta kardesine. Gotur ona cok saglik tavuk ve Murdjo'dan.

Tavsan helallasti,isirdi kirmizi turpun sapindan ve koyden cikti. Yorgun dondu evine Kuyruksuz Aslan,verdi kirmizi turpu hasta kardesine. Gumus Biyik yedi turpu ve o an ayaga kalkti. Gozlerine buyuk bir korkusuzluk coktu.

- Anne, seslendi o, su andan itibaren istemiyorum bana Gumus Biyik demenizi!

- Ya nasil? bakti ona saskinlikla anne Zelkova.

- Aslan Yuregi!

Anne Zelkova gulumsedi ve penceleri ile oksadi nazikce basini.

G. K.

Genc kiz ve oniki Ay

Bir kadinin iki kizi varmis: biri kendi kizi diyeri ise uvey. Kadin uvey kizindan cok kendi kizini seviyormus. Uvey kizi saglikli,guclu ve kezi oldugundan o birturlu kizi kabul edemiyormus onu bir kasik suda bagacak kadar nefret ediyormus. Onu etrafinda gormeye dahi tahammul edemiyormus. Kendi kendini yigip bitiriyormus. Bir gun nasil nir kotuluk yapsam da ondan kurtulsam diye dusunmus ve en sonunda onu buralara yakin olmayan bir cesmeye su getirmesi icin gondereyim de nasil olsa o ordan gerisin geri gelemez, o cesmenin yaninda konusan bir agac oldugunu ve o agacin etrafina her aksam vahsi hayvanlarin toplandigini duymustum diye dusunmus. "Bu evlatligi ancak onlar yok edebilir benim gozlerimin onunden" demis.

Bir gece yarisi uvey kizini o uzaklarda olan cesmeden su getirmesi icin gondermis.

Kiz uvey annesine karsi gelediginden, el arabasini almis onun icine bos olan su bakirlarini yerlestirmis ve cesmeye giden yolu takip etmis.

Kiz cesmenin yanindaki agaca yaklastiginda onun etrafina toplanmis onbir erkek ve bir de yasli kadin gormus. Onlar oturmus agacin dibine, onlari her biri farkli yasta ve farkli boylarda imis, ama iclerinden biri daha cok kisa boylu imis. Onlar yilin onbir ayi, onlari yanina oturan yasli kadin da Mart yani Marta, en kisa boylusu yilin en kisa ayi Subat yani Secko.

Uvey kiz onlari orada oyle oturur gordugunde cok korkmus ama cabuk toparlamis kendini ve onlara - iyi aksamlar, amcalar, nasilsiniz, iyimisiniz? demis.

Onbir ay:

- Allah sana iyilik vermis kizim, iyiz, sagligimiz ve gucumuz cok sukur yerinde demisler ve sormuslar:
- Sen nasilsin kizim, gecenin bu vaktinde korkmadan bu cesmeden su almaya mi geldin?.

Uvey kiz:

Kork-korkma uvey anne gecenin bu vaktinde suya gonderdikten sonra ben nasil olur da gelmem.

Yasli kadin olan Mart yani Marta:

- Oyle kizim, gucun oldugu yerde durustluk yok demis.

Soyle bana: Yilin hangi aylari senin icin guzel ve hangileri kotu?

Uvey kiz:

Ah, Mari altin ninem, yilin butun aylari guzelden daha guzeller, iclerinde tek bir ay bile kotu degildir demis.

Onbir Ay:

- Sen cok sagol kizim, bizden ve Allahtan gonul dolusu zenginlik sunuyoruz sana, konustugunda dudaklarindan altin dokulsun.

Uvey kiz, doldurmus bakirlarini suyla yerlestirmis el arabasina ve gerisin geri evin yolunu tutmus, eve vardiginda kapiyi calmis, kapiyi acan uvey anne kizin elinde su dolu bakirlarla geldigini gorunce cok sasirmis. Baslamis kiza sorular sormaya, kiz uvey annesine verdigi her cevapta dudaklarindan altin dokuluyormus yere, uvey annesi affalamis ve dusunmus.

"Ben onu yok etmek icin o cesmeye gondermistim, konustugunda dudaklarindan altin dokulsun diye degil" ve kendini cabucak toparladiginda egilmis yere ve tum altinlari toplamaya baslamis.

Uvey anne:

- Cabuk soyle bana kim seni buyuledi, konustugunda dudaklarindan altin dokuluyor, eyer soylemez isen seni cok fena dovecegim diye bagirmis.

Kiz uvey annesinin korkusundan bir bir anlatmaya baslamis on iki ayi ve onlari ona nasil tesekur dileginde bulduklarini.

Ertesi gece uvey anne kendi kizini da su getirmesi icin o cesmeye gondermeye karar vermis, o da tesekur dilekleri alsin ve dudaklarindan altin dokulsun diye.

Kadin:

- Hadi kizim sende o cesmeye git ve su getir, oradaki on iki ay sana da tesekur dileklerini sunsunlar, seninde dudaklarindan onun gibi altin dokulsun demis.

Kiz cesmeye gitmis, on iki ay`i ve yasli kadini selamlamis.

Yasli kadin:

- Yilin hangi ay`i iyi ve hangisi kotu diye sormus.

Kiz cevaplamis:

- Siz bilmiyormusunuz hangilerinin iyi ve hangilerinin kotu oldugunu da bana soruyorsunuz, kucuk cocuklar bile biliyor Ocak yani Kolojer ve Subat yani Cerko aylari en iyileri oldugunu, Mart yani Marta ise cok dengesiz ve guvenilmez oldugunu, diger aylar da o kadar iyi degiller ama ne yapalim dusmusuz ellerine onlarin isteklerini yerine getirmek zorundayiz.

Oniki ay:

- sen zengin ol, konustugunda dudaklarindan yilanlar dussun demisler.

Yolda agirlik yapmasin diye elindeki bos bakirlarla gitmis eve, eve girdiginde annesinle konusurken dudaklarindan kucuk-kucuk yilanlar dokuluyormus.

Annesi dayanamayip sormus:

- Dudaklarindan neden yilanlar dokuyorsun,kizim?, Neden altin dokmuyorsun, kiz kardesin gibi?

Kiz olanlari annesine anlatinca, kadin iki ele ile basini tutmus ve ah kizim rezil sefa olduk, ah bir bilebilseydim basima gelecekleri, bosuna dememisler "Kim baskasinin mezarini kazarsa, kendi duser ona"demis.

G. K.

Topal Horoz. G. K.

Bir zamanlar topal bir horoz varmis.

O seke-seke karavana kadar gitmis, orayi eselemis- eselemis ve bir parlayan para bulmus.

Atini sulamaya giden prens oradan geciyormus ve parayi topal horozdan calmis. Topal horoz sarayin kapisina ve baslamis otmeye.

- Kap kacci prens parami ver!
- Kap kacci prens parami ver!

Prens demis:

- Goturun bu horozu bizim horozlarin yanina da onu gagalasinlar, sesini duymak istemiyorum!

Atmislar horozu diger horozlarin yanina.

Topal horoz demis:

- Kotu gaga bu horozlari gagala!

Topal horoz diger tum horozlari gagalamis. Yine gitmis sarayin kapisina ve baslamis otmeye:

- Kap kacci prens parami ver!

Prens ofkeli bagirmis:

- Goturun buradan bu colluk topal horozu! Cekecegim var ondan! Atin onu tilkilerin onune de yesinler!

Atmislar topal horozu tilkilerin onune.

Topal horoz demis:

- Kotu gaga sal horozlari da yesin tilkiler!

Cikmis horozlar, tilkiler onlari yemis, topal horoz ise kacmis, gitmis sarayin kapisina ve otmus:

- Kap kacci prens parami ver!

Prens demis:

- Lanet topal horoz yine gelmis! Atin onu atlarin yanina cigneyip basini ezsinler!

Atmislar topal horozu atlarin yanina.

Topal horoz demis:

- Kotu gaga yut bu atlari!

Horozun gagasi acilmis, yutmus atlari. Topal horoz yine gitmis sarayin kapisina ve otmus:

- Kap kacci prens parami ver!

Hizmetkarlar prene denisler:

- Simdi bu topal horozu ne yapalim?

Prens demis:

- Atin onu kurtlarin yanina da onlar yesin!

Atmislar bu defa da topal horozu kurtlarin yanina.

Topal horoz demis:

- Acil gagam sal atlari da kurtlar yesin!

Cikmis atlar, kurtlar saldirmislar atlari yemeye. Topal horoz isse seke-seke sarayin kapisina gitmis ve otmus:

- Kap kacci prens parami ver!

Prens demis:

- Ben bu topal horozdan kurtulamayacakmiyim?
- Atin onu denize de bogulsun!

Atmislar topal horozu denize.

Topal horoz demis:

- Acil gagam yut bu suyu!

Acilmis agizi yutmus suyu. topal horoz yine gitmis sarayin kapisina ve otmus:

- Kap kacci prens parami ver!

Prens demis:

- Bu lanet topal horoz yine gelmis! Bu lanet topal horozu bir seyler yapin! Ates yakin ve onu atese atin da yansin!

Yakmislar atesi ve atmislar topal horozu yanmasi icin.

Topal horoz demis:

- Acil gagam, sal suyu da atesi sondursun!

Fiskirmis su horozun gagasindan ve atesi sondurmus. Topal horoz yine seke-seke sarayin kapisina gitmis ve otmus:

- Kap kacci prens parami ver!

Prens demis:

- Anlasildi bu topal horoz bana rahat vermeyecek, verin onun parasini ve insallah basini bir yere carpar!

Almislar bir para ve topal horozu vermisler.

Topal horoz demis:

- Bu degil! Ben benimkini istiyorum!

Tekrar sarayin kapisina gelmis ve otmus:

- Kap kacci prens parami ver!

Prens bu defa daha fazla kizmis ve demis:

- Onu hazineye salin da parasini bulsun ve defolup buradan gitsin!

Topal horozu para ile dolu bir odaya atmislar. Topal horoz eselemis-eselemis ve en sonunda demis:

- Acil agizim yut bu paralari!

Topal horozun agizi acilmis ve yutmus tum paralari. Evine gitmis ve annesine demis:

- Anne, beni bu cuvala koy ve cuvalin agizini bagla, kiristeki bir civiye as, al sopani vur bana vur anne. Ben bagirsam da beni dinleme, sen vur! Cuvalin neyle dolacagini daha sonra goreceksin.

Annesi topal horozun soyledigini yapmis, cuvali yere indirdiklerinde altinla dolu oldugunu gormusler. Onlari izleyen komsunun cocugu da annesine onu bir cuvala koymasini, eline bir sopa almasini ve o bagirsada annesinin ona vurmasini istemis.

Annesi onu bir cuvala yerlestirmis, asmis onu bir kirise ve baslamis vurmaya. O bagiriyormus, annesi vuruyormus, o bagiriyormus, annesi vuruyormus.

En sonunda cuvali indirmisler yere ama icinde tek bir altin yokmus. Komsu cocuguna sadece dayak yemek dusmus.
G. K.

Tembel G.K.

Cok tembel bir adam varmis. Butun gun yatiyormus,golgede,cocuklari ise ac evden eve dolasiyorlarmis dilenmeye. Koyluleri onun yanindan gecerken durup onu azarliyorlarmis:

- Utanmiyormusun? Cocuklarin basibos kimsesiz dolasiyor, halk calisiyor ama sen yatiyorsun. Kalk ve ise git!

- Istemem! cevplamis tembel ve diger tarafina donuyormus.

Birgun tembel kalkmis ve koyun imamina gitmis.

Dede imam - demis tembel adam. Dua et bana ve cagir koyloyu beni diri olarak gomsunler.

- Nicin? sormus saskinlikla imam.

- Bu insanlar beni hor gorup azarliyorlar ve rahatlik vermiyorlar. Hergun beni azarliyorlar, calismiyorum diye, ben de diger dunyaya gitmek istiyorum rahatca uyumaya.

- Guzel, demis imam ve ona dua okumus, iki tabut tasiyici cagirmis onu goturmeye bu dunyadan.

Mezarliga dogru goturuyorlarmis. Yolda onlar caliskan bir adamla karsilasmislar.

- Nereye goturuyorsunuz onu? sormus caliskan adam.

- Mezarliga gomecegiz.

- Durun oyle olmaz. Canli insan goturulurmu mrzarliga?

Anlatmislar nasil oldugunu.

Kalk, demis caliskan, gel de sana bir sinik ekin vereyim, bir seyler kazanana kadar ekmeyin olsun.

Tembel kalkmis ve sormus:

Ogudulmus mu vereceksin?

- Guzel is! Ogudulmemis verecegim.

Donmus iki tasiyiciya ve demis:

- Ogle ise goturun beni, benim icin degil bu ekin. Onu ogutmeye degirmene goturmem gerekiyor, eve goturecegim,yoguracagim ve pisirecegim - uzun ve zor is. Daha iyi mezarlikta.

Goturmusler onu mezarliga, kazmislar bir cukur ve canli adami icine koymuslar. Gommusler onu toprakla, ama azin yanina disariya dogru bir hortum koymuslar, nefes alip versin diye. Onlarla beraber mezarliga giden caliskan adam da okumus duasini.

Gece yarisi caliskan adam dusunmus:

"Gideyim tedavi etmeye o tembeli, hani yatiyor mezarlikta."

Giyimis siyah elbiseler, kurumlarla kirletmis yuzunu, takmis boynuzlarini basina ve gitmis, kazmis tembel adamin mezarini bir kurekle. Tembel mezarin icinden siritiyormus.

- Kalk! demis caliskan adam. Ben senin seytaninim. Bugun dinlenenlerin yureklerini deliyoruz, senin ki de bana dustu. Sana ne emredersem onu yapacaksin, ya da seni goturecegim kaynayan katranla dolu kazana. Yeterince dinlenmissin!

Tembel kalkmis.

- Bana ne gibi is var? sormus o.

- Hey, orada, goruyormusun, mezarligin kenarinda bir yigin taslar var. Hepsini mezarligin ust kenarina tasiyacaksin.

- Cabuk ol! sabah aydinligi olmadan, taslarin yukarida olmasini istiyorum.

Tembel kollari sivamis, agir taslari tasimaya baslamis, tasiyormus, inliyormus,takiliyormus, dusuyormus, kalkiyormus her tarafi kanter icinde kalmis.

Tembel tasidiktan sonra tum taslari, adam onun yanina elinde bir kayisla gelmis:

Gel simdi de odeme yapayim! demis adam.

Baslamis bir agaca, tukurmus ellerine ve baslamis kayisla onu dovmeye. Guzelce dovdukten sonra, ona demis:

- Seytan boyle oduyor, misafirlerine!

Git simdi mezara! gondermis onu mezara dogru.

Tembel gitmis mezara. Onun iskencecisi uc kurek toprak atmis uzerine ve gitmis. Gun agarmis. Mezarlikta gomulu olan tembel kendine geldiginde, uzerinde az toprak oldugunu anlamis,cikmis mezarliktan, kosmus koye dogru. Gitmis evine bunalmis vaziyette, kapmis bir balta ve daga odun kesmeye gitmis. Yanindan bir koylu gecmis ve onu selamlamis:

- Iyi gunler, kardes! yeni eski ne getiriyorsun diger dunyadan?

- Kal orada, cevaplamis tembel, anlatilacak gibi degil: Tasiyorlar taslari butun gece, odul olarak da basliyorlar dovmeye, kemiklerini yerlestirene kadar.

Ve baslamis odun kesmeye

G.K.

Ayi & Kotu Söz G.K.

Ormanın birinde bir mağara varmış, bu mağarada da küçük ayıcıklar. Ayının biri çıkmış mağaradan bayıra diye, ama yolda bir çalığa asılmış ve birturlu kurtulamıyormuş.

Bu arada bir adam bayıra odun toplamaya gidiyormuş, adam görmüş çalığa asılı olan ayı kurtulmaya çabaladığını, acımış ona ve ayının yanına gidip kurtarmış çalığa ve mağarasına götürmüş, daha sonra donmuş bayıra ve odun toplamaya başlamış. Bu arada adamın yaptığı bu iyiliği büyük ayı görmüş adamın yanına gitmiş ve demiş:

- Arkadaş sen bana büyük iyilik yaptın, kardeş olalım mı?

Adam korkuyormuş fakat ne yapsin!

Korkusunu bastırmış ve yavaş - yavaş yaklaşmışlar birbirine ve kardeş olmuşlar.

Adam bayıra odun toplamaya geldiğinde ve evine donmeden önce ayıyı ziyaret edeceğine karar almış.

Bir gün yine adam ile ayının ayrılma zamanı geldiğinde olmuşlar ama adam cenasını tutamamış ve demiş :

- Ah, kardeş, senin her şeyini beyniyorum bir tek şeyin dışında, nefesin kötü kokuyor!

Adam ayıyı incittiğinin farkında bile olmamış.

Bu söz ayıya çok ağır gelmiş ama adama hiçbir şey dememiş, sadece boynunu egmiş ve yalvarmış:

- Elindeki değnek ile basıma vur, var gücünle, eyer bunu yapmaz isen seni yiyeceğim!

Adam şaşırmış ve ondan böyle bir şey istememesi için yalvarmış. Başka çaresi de olmadığından, vurmuş ayıya elindeki değnek ile ve büyük bir yara açmış. Daha sonra tekrar aynı yerde buluşmayı kararlaştırmışlar ve ayrılmışlar. O günden sonra adam bir çok kez bayıra ayıyı görmeye gitmiş ama hiçbir gidişinde görememiş. Yıllar sonra ayı ile bir yerde karşılaşmışlar onlar bir birlerini tanımış, sarılıp selamlanmışlar, adamın evine dönme zamanı geldiğinde ayı adama demiş :

- E kardeş, söyle diğer bayırda basıma acımanı istediğim yarayı görüyor musun?

Adam ayının ensesindeki tugu aralayıp bakmış:

- Yara iyileşmiş hatta izi bile kalmamış:

Adam demiş :

- Kardeş orada yara olduğu bile belli değil!

Ayı ona demiş :

- Görüyor musun, kardeş, yara iyileşmiş bende onu unuttum, ama o zaman bana söylediğin sözü yaşadığım sürece unutmayacağım !

Gonul kirginliği hiçbir yaraya benzemiyor.

G. K.

Acele edenler için G.K.

Bir zamanlar Allah yeryuzunde insan kiliginda dolasirken,elinde oku olan genc bir oglan gormus.

Bu oglan cok yorgunmus. Bir agacin golgesine yatmis, uyumaya calisiyormus.

Henuz daha derin uykuya dalmamis ki, Allah onun yanina gelmis ve oglana selam vermis. Suyundan icmek istemis.

Oglan cok yorgun olmasina ragmen kalkmis. Torbasindaki susagini cikarmis. Susagi soguk su ile doldurmus. Daha sonra torbasini yere sermis.

Torbanin uzerine ekmek, kirmizibiber ve tuz koymus. Allah`i davet etmis; biraz karnini doyursun, sonra da suyunu icsin...

Cunku ac karnina su icerse midesi agirir diye dusunmus oglan. Yaptigi bu iyilik nedeni ile oglani odullendirmis.

- Guclu ve yigit olmasini,
- Karaca ve geyikleri kolayca avlayabilmesini,
- En vahsi hayvanlari yola getirmesini, onların sirtina binerek, havada ucan kuslari bile avlayabilmesini dilemis.

Bu sozleri soyledikten sonra Allah, gorunmez olmus.

Genc oglan cok aceleci imis. Hemen yildiz tasiyan bir karaca ve konusan bir kisrak avlamis.

Karaca ona gunesin kiz kardesini bulmus, oglan onunla evlenmis.

Konusan kisrak ise oglani uzak daglari ardindaki vahsi dag adaminin magrasina goturmus. Oglan, bu vahsi dag adamin da yenmis. Karanlik magarasinin icinde elleri ayaklari zincirlerle bagli tuttugu, tutsaklari kurtarmis.

Tutsaklari oralara cekip goturen neden, vahsi dag adaminin guzelligi imis...

Oglan, o ulkede kral olmus. Vahsi dag adamindan kurtardigi tutsaklarla mutlu yasamis.

Daha once de dedigimiz gibi `aceleci` diye anilan bu oglan, ulkesinin insanlari,ziraat isiyle ugrasanlar ve hayvancilikla ugrasanlar diye iki gruba ayirmis.

Ziraat isiyle ugrasanlar hizmetkar imis, hayvancilikla ugrasanlar hukumdar...

Hayvancilikla ugrasanlari bir kismi, ava cikacak ve savasa gidecek at surusu ile ilgileniyorlarmis.

Acelecinin kralligi uzun yillar surmus.

G. K.

Kuyruksuz Aslan

Kuyruksuz Aslan

Hikayeler > Hikaye > Hayvanlara Ait Hikayeler > Kuyruksuz Aslan

Tavsan Zelkova'nin iki yavru tavsani vardı.

Birinin adi Gumus Biyik,digerinin ise Kuyruksuz Aslan.Birgun Gumus Biyik ormandaki cayirda ziplarken suya dustu.

- Hos geldin bana cekirge! Bir balik seslendi,kirmizi kuyruklu ve acti agzini tavsani yutmaya.

Gumus Biyik dondu korkudan,kulaklari titredi.

Balik bakti,acti genis agzini,denedi tavsani yutmaya ama anladigi an bu isi tamamlayamayacagini,vurdu kizginlikla kuyrugunu ve dedi:

- Biran once defol,gozlerimin onunden!

- Simdi yapamiyorum,ama buyudugumde yeter ki dus bana, seni yiyecegim.

Gumus Biyik cikti sudan,basini egdi ve tavsan kulubesine kostu. Sokuldu isitilmis sicacik yatagina ve tumu titredi,korkudan hastalandi.

Anne tavsan Zelkova saat basi deniz mendilleri koyuyordu alnina ihlamur cayi iciriyordu.

- Endiselenme annecigin!

- Ben soyleyecegim leyleye o kotu baligi yutsun.

- Endiselenme sen!

Ama Gumus Biyik bir turlu korkusunu gideremiyordu. Baligin ona nasil gozdagi verdigini dusununce,tuyleri dikiliyordu.

Bes gun gecti.

Endiseli anne Zelkova cagirdi eve doktor. En iyi orman doktoru Ga`i.

Girdigi an doktor Ga kulubeye,gozluklerini takti,hasta tavsanin kulaklarina bakti,kalbini dinledi,bogazina bakti ve dedi:

- Hic bir seyi yok. Eger yarin ona kirmizi bir yumurta verirsen korkusu gecer.

Ve doktor Ga evden ayrildi.

- Aman Allah`im! Basini tuttu anne tavsan.

- Nereden alayim sana kirmizi yumurta,hasta oglum!

- Annecigim! seslendi Kuyruksuz Aslan, ben bulacagim bir kirmizi yumurta,sen sadece bana soyle kime gidecegimi!

- Tavugun yanina,aslanim!

- Sadece o yardim edebilir kardesine.

Kuyruksuz Aslan salladi on avuclarini ve tavsan kulubesini terk etti. Kostu agaclarin etrafından. Yurudu tum ormani,cikti acik alana,orada bir esek oturuyordu.

"Bu sey tavuk olmasi gerek" dusundu Kuyruksuz Aslan ve seslendi:

- Hey,tavuk,kaca satiyorsun yumurtalarini?

- Ya, yuru yolundan,gormuyormusun tavuk olmadigimi?

- Ya, negin sen?

- Ben Aslanim esek teninde.

- Nerede yasiyor,tavuk?

- Kumeste.

- Nerede kumes?

- Soylemiyorum.

- Soyleyeceksin,ben emrediyorum! ayagi ile vurdu tavsan.

- Sen kimsin,bana emrediyorsun!

- Ben Kuyruksuz Aslanim.

- Madem ki Kuyruksuz Aslansin sen, ben bas egiyorum,soyleyecegim. Kumes orada bulunuyor,kuyrugumun gosterdigi yerde.

Tavsan o yone gitti,esegin kuyruğu gosterdigi yere. Yurudu,yurudu,yurudu en sonunda karanlıkta bir koye vardı. Ay dogmustu,koyluler uyuyordu derin uykuda. Aslan tavsan bakindi ote-beri ve yari acik kapidan gecti,en kenar koylunun bahcesine. Sessizce adimlarini basti. Ilk once kumese bakti. Kumesin onunde ise orman tilkisi duruyordu. O dikkatlice, piliclerin yatahanesinin,kilitli olan kapilarinin altindan delik esiyordu.

- Ne yapiyorsun burada? sordu tavsan.

- Esiyorum,delik.

- Niye gerek sana?

- Kotu insanlar kilitlemisler iceriye bir tutuklu. Onu kurtarmak istiyorum.

- Ne kadaar iyisin! dedi tavsan.

- Bu mu kumes?

- Bu degil, kumes evin onunde.

- Gormuyor musun o kucuk kulubeyi?

Orada kumes.

Kuyruksuz Aslan zipladi ve bir anda kucuk agac evin onunde buldu kendini.

Bakti...

Iceride yasli kopek Murdjo hirliyordu. Tavsan uzatti pencsesini, dokundu Murdjo`nin basina,ama kopek derin uykundaydi,evine gelen misafiri hissetmedi. O an Kuyruksuz Aslan basini soktu kopek kulubesinin icine ve bagirdi Murdjo`n kulagina:

- Kuku!

Murdjo sicradi. Kapti tavsani buyuk penceleriyle ve hirladi:

- Ne ariyorsun burada Biyikli tavsan?

- Geldim,bana bir kirmizi yumurta vermen icin,yalvariyorum sana,tavuk ver bir yumurta,hasta Gumus Biyikli tavsan icin!

- Adresi karistirmisin sen,ben tavuk degilim. Kim seni gonderdi benim yanima? Onun elini opmek istiyorum.

- Gonderdi,oradaki tilki kuyruklu iyi abla!

- Nerede o? dikti kulaklarini Murdjo.

- Hey,orada,bir tutukluyu kurtarmaya calisiyor.

- Bu haberle sen kurtardin sucsuz cani. Bekle kulubenin onunde! Biraz sonra kazanacaksin yumurta hasta kardesin icin.

Ve sessizce duvar orgunun etrafından dolasti,kopek en sonunda vardı deligin yanina ve tilkinin uzerine atladi. Cabucak derisini siyirdi. Tavuk kumesten cikti, ne yasiyor,ne de yasamiyor gibi.

- Sen benim nimetimsin,cunku hayatimi kurtardin! Gidakladi o Murdjo`ya.

- Ilk once hayatın için,tesekür etmen gerek o kucuk tavsana,kulubenin onunde durana.

Tavuk kostu kulubeye dogru ve tavsani gordugu an derin nefes aldı:

- Ne ariyorsun burada,kurt agzında?

- Bekliyorum yumurtami.

- Yumurta mi?

- Buyur, dedi tavuk ve hemen orada bir yumurta yumurtladi.

Tavsan bakti yumurtaya ve basini salladi.

- Istemiyorum onu.

- Nicin?

- Cunku o beyaz. Bana kirmizi yumurta gerekiyor.

Tavuk o an cok uzuldu,cunku o sadece beyaz yumurta yumurtlayabiliyordu,ama yasli Murdjo bir seyler mirildandi ve tavuk sicradi.

- Simdi sana kirmizi yumurta getirecegim,cunku sen benim tavuk basimi kurtardin, ikinciye gidakladi ve atladi bahcenin orgu duvarini. Biraz sonra dondu ve tavsanin onune bahceden kopartilmis bir kirmizi turp yuvarladi.

- Al bu yumurtayi,dedi tavuk ve gotur onu hasta kardesine. Gotur ona cok saglik tavuk ve Murdjo'dan.

Tavsan helallasti,isirdi kirmizi turpun sapindan ve koyden cikti. Yorgun dondu evine Kuyruksuz Aslan,verdi kirmizi turpu hasta kardesine. Gumus Biyik yedi turpu ve o an ayaga kalkti. Gozlerine buyuk bir korkusuzluk coktu.

- Anne, seslendi o, su andan itibaren istemiyorum bana Gumus Biyik demenizi!

- Ya nasil? bakti ona saskinlikla anne Zelkova.

- Aslan Yuregi!

Anne Zelkova gulumsedi ve penceleri ile oksadi nazikce basini.

G.K.

Hesap. G.K.

Bir sop sirtinda beyaz kurku ve ayaginda domuzdan cariklari ile kasabadaki pazara gidiyormus. Onun omuzunda bir degnek,degnekte bir sepet yumurta.

Yolda yuruyormus ve sesli konusuyormus kendi kendine:

- Sepette yuz yumurta var,eger onlari leva biriminden satarsam,iki yuz tane olacak ve pazardan da o paralarla iki domuz alacagim. Besleyecegim ve bakacagim onlara yumurtalara baktigim gibi. O bana oniki tane yavru verecek,onlar da buyuduklerinde bir suru yavru verecek, bahcem dolacak buyuk-buyuk domuzlarla. Onlari pazara goturup satacagim, kazandigim paralarla bir bakimli at ve yeni elbiseler alacagim. Atin uzerine binecegim ve hep guzeller guzeli Gana`nin evin etrafinda gezecegim.
Gorecek beni guzeller guzeli Gana ve diyecek:

"Istiyorum o atin uzerinde ki adami".

Evlenecegiz ve o da bana bir erkek cocuk doguracak, Bogdanco adinda. Pazara gidecegim ona elmalar alacagim ve eve donecegim,Bogdanco kosacak beni karsilamaya.

"Bana ne getiriyorsun baba? "diyecek.

Ben kollarimi uzatacagim onu sarmaya.

"Gel bana,oglum,gel Bogdanco,baban sana bir elma versin!"

Ama sop cok dalgin oldugundan,uzatmis kollarini,birakmis degnegi ve sepeti,yumurtalarla birlikte dusmus yere. Yumurtalarin hepsi kirlimis. Egilmis sop sepetin uzerine ve baslamis aralarinda saglam yumurta aramaya. Onun yanindan bir yolcu geciyormus.

- Kardes, ne zamandan beri yuruyorsun arkamda? sormus sop.

- Kazanmaya basladigin andan ve hepsini kaybettigin ana kadar,hep arkandan yurudum, cevaplamis yolcu.

Oglan ve Kiz kardes G.K.

Bir zamanlar koyun birin de bir adam ve bir kadin yasiyormus.
Iki cocuklari ile birlikte gunlerini uyum ve nese icinde geciriyorlarmis.

Oglanin adi: Ivanco
Kizin adi : Mariyka

Cocuklar sessiz,sakin ve anlayisli imisler,anneleri agir bir hastaliga yakalaniyor ve oluyor.
Adam bir baska kadinla evlenmeye karar vermis.
Getirmis eve lanet,kotu ve sari gozlu bir kadin.
Atesin etrafinda sessiz ve sakin oturan iki cocuga bakmis ve parlamis nefretle;

Gece kadin esine sormus:

- Yarın nasıl bir gün?
- GEORGIEF günü.
- Bir buzağı satın al.
- Param yok, cevap vermiş adam.
- O zaman o iki çocuğu sat, onlar olmadan da olabiliriz.

Bu arada oğlan duymuş uvey annenin sözlerini.

- Ne diyorsun? korkmuş esi.
- Soyledim, ne söyleyeceksem,cevap vermiş sari gozlu kadin.
- Onlari satmazsan,ben yarın gece eve gelmeyecegim.
- Hadi şimdi al bir sabun,tarak,kova ve susak, gotur onlari koyun agilinda yikansinlar ve uyusunlar,yarın pazarda temiz olmaları gerekiyor.

Adam uzulmuş,yaşlar dokulmuş gözlerinden ama yok ne yapsin. Korkuyormuş kotu esinden ve onun soylediği her şeyi yapmış.

Gece yarısı iki yetim güzelce yıkanmışlar,yatmışlar samanların üzerine koyunlarla beraber,ama gözlerikapanmıyormuş. Bir ara Ivanco ablasının omuzunu durtmuş ve demiş:

- Abla,hadi kacalım!
- Nicin, ablacığım?
- Cunku,yarın babamız bizi pazara satmaya goturecek.
- Sen nereden biliyorsun?
- Duydum onlari, uvey annemle tartisirken,onun için kilitlediler bizi koyunların yanına.
- O -le - le, Ivanco, ne yapacağız?
- Bir tunel açalım ve oradan kacalım.

İki çocuk,tuneli açmışlar, almışlar,tarağı, kovayı ve susağı, sessizce bayıra doğru tırmanmışlar. Kosmuşlar,kosmuşlar sabah aydınlığına kadar geçmişler dağın arkasına. Sabah uvey anneleri gitmiş koyunların yanına iki çocuk ne yapıyor diye bakmaya, uzatmış basını kapı aralığından ama birini bile görememiş.

Kadin esine seslenmiş:

- Senin çocukların kaçmışlar!
- Bir an önce, kos onları yakala!

Adam kapmış sapkasını ve kosmuş bayıra doğru. Kosmuş,kosmuş çocukların izlerinden,onlara yaklaşmak üzereyken Ivanco demiş:

- Abla, babamız pesimizden geliyor!
- At kovayı!

Kız atmış kovayı ve bayır binlerce kovalarla parlamış. Babaları girmiş kovaların arasına düşmüş kalka, en sonunda çıkmış kovalı bayırdan, bu arada çocuklar uzaklaşmışlar. Hizlanmış yine bütün gücüyle. İkinci kez yaklaşmış çocuklara.

- Abla, at susağı! bağirmiş oğlan kandesini.

Kız atmış susağı ve yine bayırda susaklar oluşmuş. Babaları yine girmiş susakların arasına, düşmüş kalka yine çocuklara yaklaşmış.

- At simdi taragi! demis Ivanco.

Mariyka atmis taragi ve aninda bayirda yukariya dogru dikenli taraklar buyumus.

Kotu babalari atlamis dikenlerin uzerine ve dikenler ayaklarina batmislar. Dusmus yere yorgunluktan ve daha fazla yuruyemiyormus. Iki cocuk cok uzaklara kacmislar, onlari hic kimsenin bulamayacagi bir yere. Mariyka sikmis Ivanco`nun elini.

Etrafa bakinarak yuruyorlarmis, yuruyorlarmis ve en sonunda bir pinara varmislar. Mariyka onun kurtlu oldugunu anlamis, etrafındaki kurt izlerinden. Ivanco egilmis pinara ve demis:

- Abla, bu pından su iceyim cok susadim.

- Hayir, icme ablacigin, cevap vermis Mariyka.

- Kim bu pından su icerse kurt oluyormus.

Ivanco korkmus ve kurt pınarından su icmekten vazgecmis. Daha uzaklara yurumusler, varmislar ikinci pinara, o da ayilarinmis, onun da etrafında sadece ayi izleri varmis.

- Icecegim abla!, yalvarmis Ivanco.

- Icme, ablacigin, ayi olacaksin.

Gitmisler biraz daha ileriye dogru. Ucuncu pinara varmislar. Pınarin arkasında soyut agacları varmis.

- Icecegim, ablacigim,cunku oluyorum susuzluktan! aglamis Ivanco.

- Ic, canim, razi olmus Mariyka.

- Ama ilk once beni pınarin arkasındaki sogut agicina bindir.

Ivanco kaldirmis ablasini, bindirmis sogut agacina ve egilmis su icmeye. İlk yudumu yuttugu an karaca gayik`e donusmus. Cabucak bayira kacmis, ablasini sogut agacında bırakmis. Mariyka geceyi dallarin arasına siginarak gecirmis.

Istemezsiniz, ertesi gun erkenden Nefer oglu gelmis atini sulamaya. Atin sirtından atlamis yere ve yularından cekmis ati pinara dogru, at su icmek istemiyormus, kendini geri cekiyormus. Nefer oglu pinara bakmis, pında insan golgesi. Dikmis gozlerini yukariya dogru ve ne gorsun, sogut dallarinin arasında guzel bir kiz duruyormus.

- In, asagi9ya,kiz, seslenmis Nefer oglu.

- Korkutuyorsun atimi, o da su icmek istemiyor.

- Kim beni sogut agacina kaldirdiysa, o beni indirecek, cevap vermis kiz.

Kiz inmeyince, Nefer oglu uc oduncu cagirmis ve sogut agacini kesmelerini soylemis. Oduncular baltalarını alip kesmeye baslamislar, aksama kadar kesmisler, ama biraz daha kalmis sogut agacın dusmesine, oduncular yorulmuslar ve biri demis:

- Hadi,gidelim,karardi!

- Yarin sogut agacini keseriz.

Gitmisler.

Gece yarisi karaca geyik olan Ivanco gelmis ablasini indirmeye ve ne gozsun, on darbeden sonra sogut agacın dusecegini, egilmis ve baslamis yontulmus agaci diliyle yapistirmaya. Sabaha kadar yapistirmis tum sogut agacini. Ertesi gun oduncular gelmis, sogut agicini kesmeye baslamislar gece yarisına kadar ve yine kesmeden gitmisler.

Ucuncu gun geldiklerinde oduncular, sogut agacini yine butun bulmuslar.

Dorduncuye, besinciye, hep aynisi oluyormus.

Nefer oglu bir turlu anlayamiyormus nasil bir is oldugunu. Bir haberci gondermis halka duyursun diye, kizi sogut agacından indirene buyuk ikramiye verecekmis. Hic kimse yanasmiyormus. En sonunda Nefer oglunun evinden bir nine gelmis ve demis:

- Genc yigit, ben gonulluyum kizi indirmeye.

- Verecekmisin odul?

- Verecegim, odulunu, cevap vermis Nefer oglu.

Yasli kadin bir el arabasına horozu ve keciyi kosmus. Arabaya bakiri, kalburu dolu unla sehpayi koymus. Surmus horozu ve kediyi sogut agacına dogru. Sogut agacına vardığında hazirlik yapmis.

- Nine, ne yapacaksın? sormus kiz.

- Somun yoguracagim, ninenin.

- Nefer oglu icin, somun.

- Ogle degil,nine, gulmus kiz.

- Sen sehpayi ve bakiri ters koyuyorsun!

- Ya, nasil evlat! sormus yasli kadin. Inde bana goster!

- Ben bilmiyorum nasil oldugunu. In hadi!

Kiz inmis sogut agacindan, yakmis atesi, koymus sehpayi olmasi gerektigi gibi, elemis unu, isitmis suyu, yogurmus somunu, vermis atese pisin diye.

- Hadi simdi, demis nineye.
- Kaldir beni yine sogut agacina bineyim.
- Bekle,somundan sende atistirasin evlat, demis nine. Yat atesin etrafina biraz uyuyasin, somun pisene kadar. Kiz dinlemis yasli kadini ve yatmis. Kiz uyudugu an, nine onu sessizce el arabasina esyalarin yanina koymus ve tasimis, surmus horozu ve kediyi.
- Dey horoz, dey kedi!

Vuruyormus nine sogut dali ile horoza ve kediyeye. Goturmus kizi Nefer oglunun evine. Nefer oglu kizi gordugunde, her tarafa mutluluk pariltilari sacmis.

Cagirmis en iyi dikiscileri, misafiri icin en ince ipeklerden, suslemis gumus ve altindan en iyi elbiseler dikmelerini ismarlamis ve hemen ertesi gun dugune kalkismis. Evlenmis Mariyka ile. Gece iki genc yatmislar uyumaya. Gece yarisi karaca geyik gelmis, baslamis aglamaya ablasinin ve abisinin ayak ucunda ve demis:

- Bu ayaklar ablamin, bunlar da abimin!

Duyulmus her yerde Mariyka, Nefer oglunun esi oldugu, uvey anneleri de duymus. Kalkmis koyden ve Nefer oglunun evine gitmis. Yalvarmis irgatci olarak onu yanlarina almalarini. Mariyka acimis ve onu irgatci olarak yanina almis. Nefer oglu ve esi cok mutlu yasiyorlarmis. Bir gun Mariyka Nefer ogluna demis:

- Cok sicakliyorum,gonder beni nehre gidip yikanayim.
- Git! razi olmus Nefer oglu
- Ama kiminle gideceksin? Irgatci ile ikinci annem ya benim.
- Iyi, gidin!

Gitmisler Mariyka ve uvey annesi nehre yikanmaya, soyunmuslar kiyida, girmisler suya. Uvey annesi o an Mariyka`yi nehrin en derin yerinde vurmus ve batirmis onu ve bogmus.

Giyinmis Mariyka`nin elbiselerini ve Nefer oglunun evine gitmis. Aksam, avdan donen esi gormus yatagindaki cirkin kadini ve ona sormus:

- Nicin bu kadar karardin ve cirkinlestin Mariyka?
- Butun gun gu nes beni yaktigindan.

Genc oglan hicbir sey soylememis. O da yatmis. Henuz yeni dalmis uykuya, karaca geyik gelmis ve siralamis sozcukleri:

- Bu ayaklar abimin, diger kara olanlar ise kizkardesimi derin nehirde bogan irgatcinin. Genc delikanli uyanmis,acmis gozlerini ve sormus:
- Nicin oyle konusuyorsun karaca geyik?
- Cunku, -demis irgatci- guzel olan yasamimizi kiskaniyor ve bizi ayirmak istiyor. Yarin onu kesmelisin!
- Kesecegim onu! demis Nefer oglu.

Ertesi gun Nefer oglu bir kasap cagirmis karaca geyigi kesmeye:

- Abi, su an beni kesmemelerini soyle!
- Ya ne zaman?
- Su icip dondukten sonra, simdi nehre bir yudum su icmeye gideyim ve yine donecegim. Ondan sonra beni kessinler.
- Guzel, demis Nefer oglu.
- Git nehre, ama acele et donmeye.

Karaca geyik asagiya dogru kosmus. Gizlice pesinden Nefer oglu gitmis. Karaca geyik nehrin kiyisina vardiginda, baslamis cagirmaya:

- Abla, canim ablacigim neredesin?
- Buradayim, nehrin derinliginde, suyun altindan Mariyka cevap vermis.
- Nicin geldin ablacigim?
- Geldim seninle vedalasmaya, cunku abim bir kasap cagirdi beni kesmeye.
- Nicin canim?
- Seni bu nehirde bogan irgatci ogle istedi.
- Allah ismarladik, kardesim! suyun altindan bir ses gelmis.
- Oyle yazilmis: Ikimizin de kotu uvey annemizden olmemiz.
- Ya sen ne yapıyorsun orada? sormus oglan kardesi.
- Beni buyuk bir balik yuttu. Ben onun karninda oturuyorum. Eger abin isterse gumus ipliginden bir agi orsun, onunla baligi tutabilir ve onu kestiginde beni kurtarir. Ama yok kim ona soylesin, derin nefes almis kiz kardesi.

Genc delikanli duymus tum konusulani, gitmis evine, karaca geyik`e dokunmamalarini soylemid, istemis bir aglik gumus iplik, oturmus ve iki gunde ormus balik ag`i. Ordugu balik agi ile beraber inmis nehrin kiyisina, atmis suya agi ve tutmus baligi. Baligin karnini yardiginda icinde guzel esini bulmus. Konusmus onunla, Mariyka dymus esinin sesini, aninda gozlerini acmis ve canlanmis.

Nefer oglu daha guzel elbiseleri giydirmir ona ve eve goturmus. Irgatci, guzel kizi gordugunde, korkmus ve kendini camdan asagiya atmis.

Genc Nefer oglu ve esi neseli ve mutlu yasamislar. Onlar nereye giderse karaca geyik de peslerinden gidermis.
G. K.

Mart ayı

Adamın biri bütün yaz yatmış durmuş.
Kış kapıya gelip dayanır diye endişe etmeden
Kış kapıya dayandığında çok zorluk çekmiş.
Çünkü yazda çalı çırpı toplayacağına tembellik etmiş
Sobayı tutuşturacak tek bir çırpı yokmuş evinde ve o çok üşüyormuş
Isınmak için evinde bulunan değerli eşyaları yakamazmış
Çünkü onlar çok değerliymiş.
Adam düşünmüş kendi kendine ve;
-Ben donacağıma gazetelerimi yani kağıt parçalarını yakayım.
Hem donmaktan daha iyidir- der ve yakar.
Bir kaç saat sonra
O değerli kıldığı eşyalarını da tek tek yakmaya başlar.
.....Mart Kapıdan Baktırır, Kazma Kürek Yaktırır

.....
G. K

SABIRSIZ ÇOCUK

Beşinci yaş gününü kutlayacak olan sabırsız çocuk , tatlı bir telaş içinde olan anne ve babasını izlemekten kendini ali koyamıyor.

Aanne gelecek olan misafirleri için mutfakta pasta böğrek, çörekler hazırlama telaşında
Baaba odayı rengarenk balonlarla süslemekte

Adı üstünde sabırsız çocuk, mutfaktan gelen nefis kokular onu daha fazla tutamıyor ve o
bir ara annesinin mutfaktan çıktığını görünce dayanamayıp dalıyor mutfafağa

Annesi neler neler yapmamış ki, bu nefis yemeklerden birazcık tatmak ister

Biraz yeşem hiç birşey olmaz diye düşünür ve her birinden bir parça larır , dayanamayıp doğum günü pastasının üzerindeki meyvelerden de alır .

İlk önce çilek, sonra müz, daaha sonra çukolatalı kremaya daldırır elini

Misafirler gelmeye başlar, her birinin elinde güzel hediye paketleri var .

Sabırsız çocuk hediyelerini çok merak etmekte biran önce görmek ister ama annesi nin uyarısı ile biraz daha beklemek zorunda .

Bekle biraz, ilk önce misafirlerimizi ağırlayalım, ondan sonra açarsın hediyelerini.

Ve anne mutfaka gider yaptığı o güzel nefis yemeklerden getirmeye . Yiğip içtikten sonra sıra pastaya gelir ve anne ne görsün pastanın her bir bölümünden birer parça eksilmiş

Ve anne :

Sabırsız çocuk, bu yaptığın çok kötü böyle olurmu – diye bağırır ve ama bekle sen, sana pasta yok çünkü sen yemişsin.

Misafirler sabırsız çocuğun haline çok üzülürler, bugün onun doğum günü diye düşünürler ve her biri kendi pasta diliminde küçücük parçalar verirler.

Sıra hediyeleri açmaya gelir ve neler yokki , boyama defteri, boyama kalemleri, ayıcık , oyuncak ilk yardım arabası, kamyon ve hatta pilli treni.

Sabırsız çocuk tek tek misafirlerine teşekkür ettikten sonra , sandalyenin üzerine çıkar ve başlar zıplamaya.

Annesi uyarır ,

Yavaş ol, şimdi düşeceksin ve bir yerini kıracaksın.

Ama o okadar çok mutlu ki, birtürlü duramıyor durduğu yerde.

Ve bir ara çatttttt diye bir ses gelir ve sabırsız çocuk kendini yerde bulur .

Annesinin söylediklerini dikkate alayan sabırsız çocuk, birazcık canı yanar ama çok uzun sürmez , o tekrar ayağa kalkar ve koşuşturaya devam eder.

Misafirler;

İşte sen şimdi büyüdün derler gülerler.

Ve gitme zamanları geldiğinden tek tek sabırsız çocukla vedalaşlar ve giderler.

O çok eğlenmişti doğum günü kutlamasında, ertesi gün okuldaki arkadaşlarına anlatacağı ve göstereceğı çok şeyi vardı, o yüzden biran önce yatağa gitti ve uyudu.

Gülsüm Kuruoğlu

Sokak lambası

Merhaba,
geceden gündüze.

Mart ayı'nın başlarıydı.Geceler soğuk geçiyor...

Bu gece de sokak lambası odama sessiz sedasız dalmış, duvarda yansıyan ışığı adeta yüzüme çarpıyordu.

Göz kapaklarım elektrik çarpmışçasına açılıvermişti.

Bedenim de sıkışmış huzursuzluk yatağımın içinde beni bir sağ bir de sola çeviriyordu.

Sokak lambası,

Gecenin sessizliğinde ki tehlikeli, karanlık ve derin rüyalara dalmamı istemiyordu sanki.

Uykum kaçmıştı artık; kaldırım taşların üzerinde rüzgarın hafif esintisi teneke kutularının sesini kulağıma iliştiriyordu. .

Bir iki de motor sesi kulağıma çalındı.

Sıcacık olan yatağımdan çıkmadan, baş üçümde gündüzden kalma defter ve kalemi aldım elime ve bu satırları yazmaya başladım.

Saat çok çabuk ilerliyordu, nerdeyse sabah olmak üzereydi ve sokaktan geçen araç sesleri sıklaşmıştı.

Sabahın aydınlığında boğuluyordu sanki sokak lambası.

İnsanlar uykusunu almış ve sabah doğacak güneş ışınlarını karşılamaya hazırlanıyordu.

Kim bilir kimleri ne maceralar bekliyordu bu gün içinde,

Baharın gelmesine sayılı günler kalmıştı.

Havalar ısınacak, kara bulutlar üzerimden çekilecek ve bedenimde ki huzursuzluğun da çekip gitmesini umuyordum.

Siz demli çayınızı yudumlarken ben bir fincan kahve alayım.../GK

"Sevgi paylaştıkça çoğalır"

Bir varmış, bir yokmuş, bir zamanlar küçük bir kasabada yaşayan, küçük bir kız varmış.

Bu küçük kız evden hiç dışarıya çıkmazmış ve hiç arkadaşı yokmuş.

Bir gün evinde beslediği kedisinin peşinden koşup oynarken, bahçeye çıkmış.

Bahçede mis kokulu gülleri görmüş ve onlara doğru yürürken, güllerin etrafında uçuşan arıları görmüş ve.

- "Güllerin bile arkadaşı var, neden benim arkadaşım yok?"- diye kendi kendine konuşmaya başlamış.

Hemen güllerin yanına gitmiş ve onları koklamaya başlamış.

Daha sonra " Benimle de arkadaş olurmuşunuz?-diye sormuş güllere.

Güllerden bir tanesi;

- "Biz herkesle arkadaşız", biz hiç bir canlıyı ayırmayız.

Küçük kız:

- "Bunun bir sırrı varmı?"

- "Bana da öğretebilirmisiniz?"

Güllerden bir tanesi;

- "Biz güzel kokumuzla, ulaşıyoruz, varlığımızla gönülleri sevindiriyoruz".

- "Biz küskünleri barıştırıyoruz"

- "Hem dışarda hem de içerde oluyoruz"

Küçük kız boynu bükük eve girmiş.

O, o gece hiç uyuyamamış, gülün ona söylediklerini düşünmekten.

Kendi kendine konuşuyormuş.

- "Ben güzel kokmuyorum".

- "Ben küskünleri barıştıramıyorum"

- "Ben hep içerdeyim,dışarıya çıkarsam kaybolurum"

Kızın kendi kendine konuştuğunu ve tüm konuştuklarını duyan cama konmuş bir kuş.

- "Sen çok güzel bir kızsın, senden daha güzel kokulusu yok"

- "Sen neşe ve mutluluk kaynağısın"

- "Sen tanımadıklarına uzak, tanıdıklarına yakın"-dur.

- "Anne ve babana doğruları şöyle, yalandan uzak" dur.

- "Arkadaşlarınla oyuncaklarını paylaş!"

Küçük kız kuşun söylediklerini dinlemiş:

Sabah olduğunda, odasından çıkıp anne ve babasının yanına gitmiş ve hep birlikte kahvaltı yapmışlar.

Daha sonra oyuncaklarını çıkarmış bahçeye...

Küçük kıyı gören yoldan geçen komşu çocukları, onun yanına gelmişler ve hep birlikte güzel vakit geçirmişler.

O günden sonra küçük kız, çiçeklerin suyunu;kuşların da yemini hep vermiş.

"Sevgi paylaşıldıkça çoğalır", "Uzaklarda değil yakınındakini gorneli"./GK